



FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 25 decembrie 2010 - 1 ianuarie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Tăierea împrejur după trup a Domnului Isus Cristos

sâmbătă, 1 ianuarie 2011

ora 11.00 Sfânta Liturghie

ora 12.15 **TE DEUM**

Spune Evanghelia că mulți nu și-au dat seama de Isus în Betleem când s-a născut și nici când era adult. Riscul este mereu acesta: atunci când ai multe lucruri de făcut, atunci când ești prins de probleme zilnice, foarte ușor pierzi din vedere lucrurile esențiale: acela că Isus vine în întâmpinarea noastră pentru a ne conduce la tatăl, pentru a ne ajuta să înțelegem mai bine că suntem fii ai lui Dumnezeu și care este destinul final: fericirea veșnică.

Cine se simte mare, puternic, inteligent, bogat... poate pierde această mare ocazie. Nu din întâmplare în jurul lui Isus erau săracii, cei mici, cei simpli, cei umili, bolnavii, copiii. Și erau fericiți să stea cu el. Cei mândri, în schimb, nu au niciodată un loc lângă Isus, nu pentru că Isus nu-i vrea, ci pentru că a sta cu Isus înseamnă a-ți schimba viața.

Prin botez am devenit fii ai lui Dumnezeu, cu adevărat. Din păcate, de multe ori uităm acest lucru. Și în acest an, suntem deci, invitați să ne bucurăm de faptul că suntem fii ai lui Dumnezeu, să trăim ca fii adevărați. Este adevărat că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Unicul său Fiu, dar și noi suntem adoptați de El. El a venit să ne caute pentru a ne însoți spre casa Tatălui, spre locul pregătit pentru noi din veșnicie.

Acum ne reluăm viața normală, după sărbătorile de Crăciun. Să ne reamintim că suntem chemați a învăța de la Isus ce înseamnă a fi fii ai lui Dumnezeu. Mai mult să fim mai atenți atunci când rostim cuvântul Tată, când ne facem semnul crucii, dimineața și seara, atunci când recităm Tatăl Nostru: să nu facem din aceasta doar un obicei, pentru că este darul cel mai mare, darul cel mai de preț pe care ni l-a făcut Isus. Dacă vom face astfel, atunci Crăciunul nu a trecut degeaba. Amin.

Daruri bune de Crăciun și în fiecare zi

Tot mai mulți și mai mulți oameni întrebă în această perioadă: “Ce ai primit de Crăciun?” Problema cu acest accent pe care îl punem la Crăciun este că pierdem tocmai esența acestei sfinte perioade. Noi, creștinii, dăm daruri de Crăciun într-o umilă repetare a Darului pe care Dumnezeu ni l-a făcut – Fiul Său, Domnul nostru Isus Cristos. Pentru creștini accentul corect trebuie să cadă pe dăruire nu pe ce am primit.

Un om povestea odată ce i s-a întâmplat în ajunul Crăciunului pe când era băiat. Au ascultat cu toții povestea nașterii lui Isus, iar apoi au deschis cadourile și s-au bucurat de ele. Tatăl le-a cerut copiilor să facă liniște și le-a spus: «Dintre toate cadourile pe care le-ați primit, vreau să vă alegeți fiecare câte unul care vă place cel mai mult și să îl puneți în fața voastră.» După ce copiii au făcut așa cum li s-a spus, tatăl a continuat: «Acum vreau ca fiecare dintre voi să vă gândiți la cineva pe care îl cunoașteți, care este mai puțin norocos decât voi, care nu primește cadouri ca voi, iar mâine le vom împacheta și le vom trimite acestora.» Omul spunea că nu poate uita Crăciunurile din copilărie. Atunci a învățat că în centrul Crăciunului este gestul lui Dumnezeu care a dat omenirii ce avea mai bun: pe Fiul său. Un gest pe care suntem chemați să îl repetăm, nu doar de Crăciun ci în fiecare zi a anului. Cadoul prin excelență pe care un creștin poate să îl dea în adevăratul spirit al Crăciunului este tocmai iubirea lui Cristos.

Darul timpului.

“Cel mai mare dar pe care l-am primit”, spunea un tânăr avocat, “a fost un dar primit la Crăciun, când tatăl mi-a dat o cutiuță. Înăuntru era un bilețel pe care scria: ‘Fiule, în acest an îți voi da 365 de ore, câte o oră pe zi, după cină. Este a ta. Vom vorbi despre ce vrei tu să vorbim, vom merge acolo unde vrei tu să mergem, ne vom juca ce vrei tu să ne jucăm. Va fi timpul tău.’ Tatăl meu nu numai că s-a ținut de promisiunea aceluia dar, ci în fiecare an l-a reînnoit, și este cel mai mare dar din viața mea. Ceea ce sunt eu acum este rezultatul acestui timp.”

Darul timpului nu este doar ieftin ca buget, dar este și personal. Discutând despre ce să îi dea de Crăciun tatălui ei bolnav și singur, o femeie și-a spus: “Am să îi dau tăticului meu mai mult timp!” Ce dar minunat și rar! Îi iubim pe părinții noștri dar avem, sau credem că avem, puțin timp pentru ei. Când cineva este bătrân și mai are doar timp, cel mai prețios dar pe care îl poate primi de la cei dragi este timp de petrecut cu el. Cel mai personal, mai apreciat și mai unic dar pe care îl putem face este darul timpului. Timpul nostru. Din cele douăzeci și patru de ore care formează o zi.

Darul prieteniei.

Pe lângă darul timpului, un alt mare dar pe care putem cu toții să îl dăm este prietenia. O fetiță spunea odată: “Nu am nici un dar. Nu știu să cânt. Nu știu să pictez. Nu știu să scriu poezii. Pur și simplu nu am nici un dar!” “Ba ai – și strălucește pe fața ta”, i-a spus mama ei. “Ai unul dintre cele mai minunate daruri – darul prieteniei. Te pricepi cum să fii prietenă cu oamenii.”

În loc să ne întrebăm “câți prieteni am?” de Crăciun să ne gândim mai bine “la câți oameni le pot fi eu prieten?” Oamenii au nevoie de oameni. Eu știu personal câtă nevoie am de oameni. Să îi găsim atunci pe cei care au nevoie de mine, de prietenia mea, de iubirea mea. Să îmi exprim această prietenie printr-un telefon sau printr-o felicitare, sau să îi vizitez. Trebuie să le fac cunoscut faptul că îmi pasă de ei. (...)